

Of het nu een gevolg was van de watersnood of van het harde werken aan de oven, in ieder geval bakker De Boer kreeg het aan zijn hart en de plaatselijke arts gaf hem dringend het advies het wat kalmer aan te doen. En dus werd Jan de Boer: boer... alsof dat leven minder hard werken zou betekenen! Daar vader Jacob de Boer juist in die periode heenging tot zijn vaderen, lag de keus voor de hand: verhuizing van Oostzaan naar 't Weeltje in Hoorn vond weldra plaats.

En alhoewel de imposante houtzaagmolen "De Hoop" al vele jaren uit 't Weeltje verdwenen was, toch stond er vlakbij de boerenplaats van de familie De Boer nog een molentje, namelijk de kleinste vorm van een wipwatermolen, te weten een zogenaamde weidemolentje of aanbregertje.

Dit molentje (zie de foto) - gebouwd omstreeks de eeuwwisseling op een uit gele steentjes bestaand fundament van een vorig exemplaar - "stond op sparrenhout" en zorgde voor de bemaling van "het poldertje".

Een twee hectare groot stuk land dat in die tijd eigendom was van de familie Demmendaal.

Tijdens een vliegende storm in het najaar van 1934 sloegen de wieken op hol en werd het molentje geheel tot wrakhout geblazen.

Alhoewel Jan de Boer slechts pachter was - hij hield 13 melkkoeien, wat jongvee en een paard (Russische ket) - had hij al met al voor Westfrieze begrippen een behoorlijk spul en was hij wel verplicht om ten behoeve van het zo laag gelegen poldertje een nieuw weidemolentje te laten bouwen. Dat werd - nu op eiken palen met de verdere opbouw van vurenhout - al in 1935 op het dijkje geplaatst.